

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 10 - 16 octombrie 2010

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Cred în tine, prietene, dacă zâmbești, asta este ca o rază de soare care-mi îmbucură existența.

Cred în tine, prietene, dacă ochii tăi strălucesc de bucurie atunci când ne întâlnim.

Cred în tine, prietene, dacă împărtășești durerile mele și știi să plângi cu cei care plâng.

Cred în tine, prietene, dacă mâna ta este deschisă pentru a dărui și voința ta este generoasă pentru a ajuta.

Cred în tine, prietene, dacă cuvintele tale sunt sincere și exprimă ceea ce simte inima ta.

Cred în tine, prietene, dacă știi să înțelegi cu bunățate slăbiciunile mele și mă aperi când sunt calomniat.

Cred în tine, prietene, dacă mă corectezi cu amabilitate.

Cred în tine, prietene, dacă știi să te rogi pentru mine și să-mi dai un exemplu bun.

Cred în tine, prietene, dacă prietenia ta mă conduce să-l iubesc mai mult pe DUMNEZEU și să-i tratez mai bine pe ceilalți.

Cred în tine, prietene, dacă nu te vei rușina să fii prietenul meu în momentele triste și dureroase din acest an.

DONAȚII PENTRU PICTURA BISERICII

Suma necesară pentru pictura bisericii, doar a tavanului după modelul prezentat, este în valoare de **6.000 Euro**. Toți cei care pot să doneze sunt rugați să o facă în continuare. Pentru cei care au cunoștințe și pot să doneze sau sponsorizeze le punem la dispoziție următorul cont bancar:

Parohia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Sfântul Gheorghe

RO74 RNCB 0032 0464 8242 0001

BCR ORADEA

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere, **Trandafir Melania**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Lasă lacrimile să curgă

Un mod foarte constructiv de a exprima durerea este de a lăsa lacrimile să curgă. Filozofii stoici obișnuiau să sfătuiască: „Nu jeli. Auto-controlul este răspunsul la durere”. Isus a învățat opusul: „Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia”. Cu alte cuvinte: „Fericiți cei care trec prin dificila experiență a jelierii, pentru că vor găsi mângâiere vindecătoare”.

În cultura noastră adesea echivalăm lacrimile cu slăbiciunea. „Băieții mari nu plâng”, spunem noi. Mai spunem chiar: „Dacă ar avea suficientă credință ca și creștin (ă), nu ar plânge”. Totuși lacrimile nu au nimic de-a face cu slăbiciunea sau lipsa de credință. Când Lazăr a murit, Sfântul Ioan scrie în Evanghelia sa: „Isus a plâns” (11,35). Și următorul verset spune foarte simplu dar profund: „Și ziceau iudeii: Iată cât de mult îl iubea”. Faptul că Isus a plâns ne învață că durerea este naturală. Isus a plâns deși știa că viața este veșnică. Lacrimile sunt o expresie a iubirii. Nici chiar cunoașterea sigură a vieții veșnice nu va lua toată durerea din inimă atunci când pierdem pe cineva drag. Sfântul Paul spune: „să nu vă întristați, ca ceilalți, care nu au nădejde”. El nu spune că nu ar trebui să ne întristăm; el spune că trebuie să ne întristăm cu speranță creștină.

În zilele lui Isus, evreii aveau câteva obiceiuri foarte sănătoase legate de jelire. După cum vedem în Evanghelia de astăzi, prietenii înconjurau persoanele îndoliate pentru a le ajuta în durerea lor. „Mulțime mare din cetate” era împreună cu văduva din Nain. Doliul adânc dura șapte zile. Primele trei erau zile de plânsete. În timpul primei săptămâni ruda celui decedat nu se putea unge, nu se încălța, nu studia și nu făcea afaceri, nici măcar nu se spăla. Acest timp trebuia să fie petrecut în totală jelire. Nimic ce ar fi putut distrage de la acest obiectiv nu era permis. Urmau apoi 30 de zile de jelire mai ușoară. Până în ziua de astăzi frații evrei nu își fac griji în a-și exprima durerea.

Grecii erau mult asemenea evreilor în acest sens. Cea mai mare sărbătoare ortodoxă este Paștele, când se celebrează Învierea lui Cristos, precum și credința în învierea noastră personală. Și totuși, poporul grec jelește zgomotos la funeralii și vorbește despre cei plecați dintre noi cu lacrimi în ochi. Dacă nu ar face așa, nu ar fi natural. Pentru a facilita exprimarea sănătoasă a durerii, Biserica are slujbe speciale în sâmbetele de peste an sau în aniversările morții celor dragi nouă. Biserica a știut dintotdeauna că o persoană îndoliată este ca un boiler sub presiune. Dacă nu dai drumul la abur să iasă în mod controlat, presiunea din boiler va crește și mai devreme sau mai târziu va exploda.